

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 12 februari 2010 in zaak nr. 09/33685 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 september 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

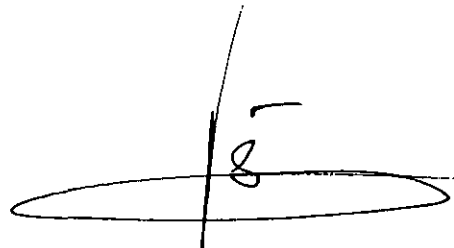
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 april 2010

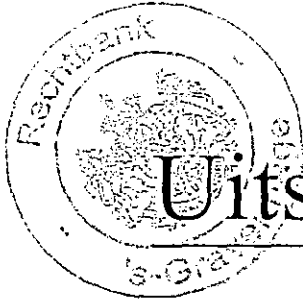
279

Verzonden: 12 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Meervoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/33685

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0803.04.1062, eiseres,
gemachtigde mr. C.F. Roza, advocaat te Zwolle;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1. Procesverloop

Op 16 januari 2009 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 3 september 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 25 september 2009 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 12 oktober 2009 is het beroep voorzien van gronden.

Verweerder heeft op 18 december 2009 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 12 januari 2010 behandeld. Eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c of d Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres, omdat

eiseres toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder geconcludeerd dat, gelet op een rapport van taalanalyse van 22 mei 2009, geen waarde kan worden gehecht aan de door eiseres gestelde herkomst Zuid-Somalië. Bovendien is volgens verweerder uit onderzoek gebleken dat eiseres op 25 juni 2007 Italië is ingereisd en aldaar onder een andere naam asiel heeft aangevraagd, zodat er aanleiding is voor twijfel aan de identiteit van eiseres. Verweerder acht gelet op het vorenstaande het relaas ongeloofwaardig.

Eiseres heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-Somalië ongeloofwaardig is, dat de door haar gestelde identiteit ongeloofwaardig is en dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas.

2.4 Eiseres stelt allereerst dat zij, anders dan verweerder in het bestreden besluit heeft aangegeven, wel degelijk een zienswijze heeft ingediend. Verweerder heeft in dit verband in het verweerschrift van 18 december 2009 opgemerkt dat de brief van de gemachtigde van eiseres van 2 september 2009 bij nader inzien als zienswijze kan worden aangemerkt. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat, nu de zienswijze in feite enkel een herhaald verzoek om uitstel van de beslissing op bezwaar betreft met het oog op een lopend beroep tegen een besluit van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) van 24 augustus 2009, het niet tijdig onderkennen door verweerder van deze zienswijze geen omstandigheid is die dient te leiden tot aantasting van het bestreden besluit.

2.5 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat aan eiseres valt toe te rekenen dat zij geen documenten heeft overgelegd om haar reisroute te kunnen vaststellen. Nu eiseres heeft gesteld dat zij vanuit Somalië via Soedan, Ethiopië en Libië naar Italië is gereisd alvorens door te reizen naar Nederland, en nu is gebleken dat eiseres in ieder geval in Italië enige tijd heeft verbleven, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat van eiseres mocht worden verwacht dat zij van haar reisroute indicatieve bewijzen over kon leggen. Gelet hierop heeft verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

2.6 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.7 Ter onderbouwing van het standpunt dat de door eiseres gestelde herkomst ongeloofwaardig is, heeft verweerder een rapport taalanalyse van 22 mei 2009 overgelegd, dat is opgesteld in opdracht van het Bureau Taalanalyse. In dit rapport is geconcludeerd dat eiseres zeker niet het Somalisch spreekt dat in Zuid-Somalië wordt gesproken, zodat aan de door eiseres gestelde herkomst uit (Zuid-Somalië) geen waarde kan worden gehecht. Eiseres stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit onzorgvuldig moet worden geacht. Het COA is, blijkens het vorengenoemde besluit van 24 augustus 2009, niet bereid om de kosten van een contra-expertise ter zake van de taalanalyse volledig te vergoeden. De rechtbank

begrijpt het standpunt van eiseres aldus dat, nu verweerder zich niet bereid heeft getoond om de door eiseres tegen het COA-besluit ingestelde procedure af te wachten en eiseres niet in staat is zelf een contra-expertise te betalen, zij onevenredig wordt benadeeld in haar processuele belangen.

De rechtbank volgt het standpunt van eiseres niet. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft in haar uitspraak van 30 september 2004 (LJN: AR5356, JV 2004, 435) overwogen dat indien een vreemdeling van mening is dat de verrichte taalanalyse ondeugdelijk is, het op de weg van de vreemdeling ligt om dat aannemelijk te maken. Geen rechtsregel verplicht verweerder om de daaraan verbonden kosten voor zijn rekening te nemen. De eventuele onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen dient derhalve voor rekening en risico van de vreemdeling te blijven. In dat licht kan verweerder geen verwijt worden gemaakt ten aanzien van het feit dat hij niet heeft gewacht met het nemen van een beslissing op bezwaar tot de lopende beroepsprocedure tegen het COA-besluit van 24 augustus 2009 was afgerond. Nu ook overigens geen aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat het asielrelaas, onder meer inhoudende dat eiseres uit Zuid-Somalië komt, dan ook ongeloofwaardig is.

2.8 Het beroep van eiseres op artikel 15c van de Definitierichtlijn kan niet slagen, nu niet duidelijk is uit welk deel van Somalië eiseres afkomstig is en het beroep ook overigens niet is onderbouwd.

2.9 Er is, gelet op het vorenstaande, geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c of d, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.

2.10 Gelet hierop is het beroep ongegrond.

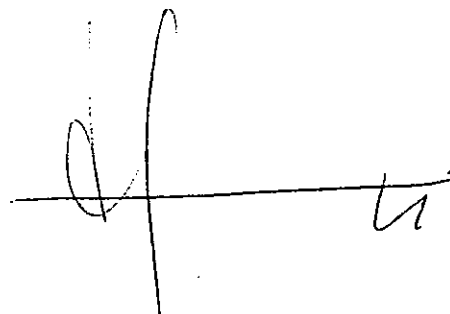
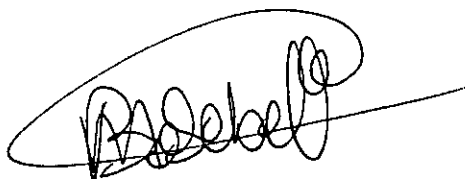
2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J.C. Hangx, voorzitter, mr. A.I. van der Kris en mr. L.G. Wijma, rechters, en door de voorzitter en mr. M.H.B. Bokseveld als griffier ondertekend.
Uitgesproken in het openbaar op

12 FEB. 2010

Afschrift verzonden op: 12 FEB. 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Toevoeging gevraagd

*Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG*

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 MRT 2010	
ZAACNR.	2391
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroep ingevolge de Vreemdelingenwet 2000

Geeft eerbiedig te kennen :

geboren op van Somalische nationaliteit, thans
wonende te Nederland, te dezen vertegenwoordigd door en domicilie kiezende bij
haar advocaat mr. C.F. Roza, advocaat te Zwolle, kantoorhoudende aan het Van Nahuysplein
17 te Zwolle (8011 NC), telefoon: 038-4216191, telefax: 038-4222371, die voorts verklaart
door appellante tot het instellen van dit hoger beroep tegen de beslissing van 12 februari 2010,
verzonden op diezelfde datum van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle,
vreemdelingenkamer (registratienummer AWB 09/33685) bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd,
zulks conform artikel 70 van de vreemdelingenwet, geeft het navolgende te kennen:

Appellante heeft op 25 september 2009 tijdig beroep ingevolge de vreemdelingenwet ingesteld
bij de rechtbank 's Gravenhage tegen de beslissing van 3 september 2009 van de
Staatssecretaris van Justitie (Immigratie- en Naturalisatiedienst) op haar asielaanvraag.

Bij uitspraak d.d. 12 februari 2010, verzonden op diezelfde datum van de rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, vreemdelingenkamer (registratienummer AWB
09/33685) is dit beroep geheel ongegrond verklaard. Een afschrift van deze uitspraak is
bijgevoegd.

Appellante kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daarvan bij
uw afdeling in hoger beroep.

Appellante voert ter onderbouwing van haar hoger beroep de volgende grief aan tegen
genoemde uitspraak:

Ten onrechte heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle,
vreemdelingenkamer (registratienummer AWB 09/33685) overwogen :

2.7 Ter onderbouwing van het standpunt dat de door eiseres gestelde herkomst
ongeloofwaardig is, heeft verweerder een rapport taalanalyse van 22 mei 2009 overgelegd, dat
is opgesteld in opdracht van het Bureau Taalanalyse. In dit rapport is geconcludeerd dat eiseres
zeker niet het Somalisch spreekt dat in Zuid-Somalië wordt gesproken, zodat aan de door
eiseres gestelde herkomst uit (Zuid-Somalië) geen waarde kan worden gehecht.
Eiseres stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit onzorgvuldig moet worden
geacht. Het COA is, blijkens het vorengenoemde besluit van 24 augustus 2009, niet bereid
om de kosten van een contra-expertise ter zake van de taalanalyse volledig te vergoeden. De
rechtbank

begrijpt het standpunt van eiseres aldus dat, nu verweerder zich niet bereid heeft getoond om de door eiseres tegen het COA-besluit ingestelde procedure af te wachten en eiseres niet in staat is zelf een contra-expertise te betalen, zij onevenredig wordt benadeeld in haar processuele belangen. De rechtbank volgt het standpunt van eiseres niet. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) heeft in haar uitspraak van 30 september 2004 (LJN: AR5356, JV 2004, 435) overwogen dat indien een vreemdeling van mening is dat de verrichte taalanalyse ondeugdelijk is, het op de weg van de vreemdeling ligt om dat aannemelijk te maken. Geen rechtsregel verplicht verweerder om de daaraan verbonden kosten voor zijn rekening te nemen. De eventuele onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen dient derhalve voor rekening en risico van de vreemdeling te blijven. In dat licht kan verweerder geen verwijt worden gemaakt ten aanzien van het feit dat hij niet heeft gewacht met het nemen van een beslissing op bezwaar tot de lopende beroepsprocedure tegen het COA-besluit van 24 augustus 2009 was afgerond. Nu ook overigens geen aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van de taal analyse, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat het asielrelaas, onder meer inhoudende dat eiseres uit Zuid-Somalië komt, dan ook ongeloofwaardig is.

Toelichting

Appellante heeft in de zienswijze –samengevat- ondermeer aangevoerd dat zij weliswaar al had gezegd een contra-expertise (taalanalyse) te zullen/ willen doen maar omdat de COA de kosten niet (volledig) wenste te vergoeden zij uitstel vroeg omdat daarvoor geprocedeerd werd. Verweerder heeft daarop niet gerespondeerd maar rauwelijks besloten en gesteld dat er geen zienswijze was ingediend.

De rechtbank stelt dat dit geen omstandigheid is die dient te leiden tot aantasting van het bestreden besluit omdat het slechts een (herhaald) verzoek om uitstel was met het oog op het lopend beroep.

De onderbouwing kan de besteden beslissing niet dragen. Kern van de beslissing immers is de taalanalyse waaruit zou blijken dat zij niet uit Zuid-Somalië komt. Normaal gesproken verleend verweerder uitstel tot de contra-expertise klaar is. Nu appellante geen contra-expertise kan betalen door de (plotselinge) weigering van de COA die kosten te vergoeden had verweerder op het verzoek om uitstel (zienswijze) behoren te reageren zodat appellante desnoods via een andere weg een contra-expertise had kunnen proberen te bekostigen. Zulks klemt temeer nu eigen en/of advocatuurlijke kritiek op de taalanalyse geen gewicht in de schaal legt en het van een deskundige moet komen.

De praktische onmogelijkheid en/of op termijn bestaande mogelijkheid een contra-expertise te laten verrichten c.q. te kunnen bekostigen had onderdeel van de beslissing uit behoren te maken nu dit essentieel was voor de besluitvorming.

Nu is appellante niet in de gelegenheid geweest, bij weigeren uitstel, hetgeen immers is geschied, een andere weg te kiezen.

Dat de eventuele onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen voor rekening en risico van appellante blijft moge juist zijn dan neemt niet weg dat het geen uitstel verlenen of beter gezegd geen antwoord is gegeven en niet is gemotiveerd waarom geen uitstel is gegeven daarmee is gerechtvaardigd. Verweerder heeft dat niet overwogen.

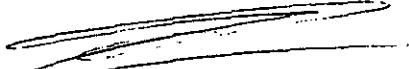
Dan is het niet aan de rechtbank om dat te motiveren.

Al met al meent appellante dat de rechtbank het beroep gegrond had moeten verklaren en de bestreden beslissing had behoren te vernietigen.

Onder verwijzing naar het gestelde en de overige gedingstukken verzoeken appellante Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de rechtbank te vernietigen alsmede te beslissen dat verweerder alsnog binnen twee weken na uw beslissing een nieuwe beslissing zal hebben te nemen met inachtneming van uw uitspraak..

Voorts verzoekt appellante Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellante in verband met de behandeling van het bezwaar, het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw afdeling heeft moeten maken.

Zwolle, 10 maart 2010

C.F. Roza (bepaaldelijk gevolmachtigde in dit hoger beroep)